

ПАРХОМЕНКО Володимир Олександрович

Народився 09.09.1880 р. в с. Сміле Роменського повіту Полтавської губернії (тепер – Роменський район Сумської області), в родині священика.

Освіту здобув у Полтавській семінарії та Санкт-Петербурзькій Духовній Академії. Член Санкт-Петербурзького Археологічного інституту. Історик.

З грудня 1905 р. викладав у Полтавській семінарії. Брав активну участь у створенні полтавського церковно-археологічного комітету (1906). У 1912 р. одержав ступінь магістра богослов'я. У 1913-1917 роках – викладач Тіфліського учительського інституту і директор

Сухумської учительської семінарії.

З 1917 р. – директор Канівської гімназії, пізніше приват-доцент кафедри російської історії Університету Святого Володимира в Києві. Наприкінці 1918 р., уникаючи кар'єри в урядових установах Директорії, Володимир Олександрович переїздить до Полтави, а звідти, разом з дружиною, в Сімферополь, де обирається приват-доцентом Таврійського університету й виконує обов'язки діловода Кримського Міністерства народної освіти (в уряді Вітцера-Никонова). З 1919 р. працює в Кубанському політехнічному інституті та Кубанському університеті (тепер – м. Краснодар). У 1920 – 1921 рр. організував та очолив Північнокавказьку етнологічно-археологічну комісію.

У 1921-1923 р. – викладач Київського інституту народної освіти (курс історії класової боротьби), й одночасно — співробітник Всеукраїнської Академії наук.

У 1924 р., відчуваючи певні матеріальні труднощі, він взяв в Академії відпустку і на рік переїхав до Полтави на роботу в Інститут народної освіти. У 1924/1925 н.р. професор В.О. Пархоменко викладав тут два курси класової боротьби, в т.ч. на Полтавщині; а через відсутність фахівця-географа — економічну географію України на 1-му курсі для всіх студентів факультету соціального виховання (по дві години на тиждень в 1-му і 2-му триместрах). Тільки його й В.Верховинця ректор ІНО О.В.Ходак відносить у звіті за 1924 рік до висококваліфікованих викладачів [2].

З 1925 до 1929 рр. - професор Дніпропетровського ІНО; директор відділу в Дніпропетровському обласному історико-археологічному музеї.

30.09.1929 р. В.О. Пархоменко заарештований, а 28.01.1930 р. засуджений у справі СВУ до 10 років концтаборів. Як інвалід, у червні 1933 р. відпущений. Пізніше влаштувався на роботу в одній із установ Академії наук в Ленінграді. Помер у блокадному Ленінграді в 1942 році. Реабілітований 17.06.1989 року.

Джерела інформації про В.О. Пархоменка (історика Київської Русі та православної церкви):

1. ЦДАВО, Ф. 166. – Оп. 3. – Спр. 419; Оп. 4. – Спр. 634; Оп. 5. – Спр. 567-568; Оп. 12. – Спр. 5715.
2. ДАПО, Ф. 495. – Оп. 1. – Спр. 8. – Арк. 176.
3. Ричка В.М. Дослідник сивої давнини. Пархоменко Володимир Олександрович // Реабілітовані історією. – Київ-Полтава: Рідний край, 1992. – С. 58-63.
4. Портнов А.Бібліографія наукової спадщини Володимира Пархоменка. //Записки наукового товариства імені Шевченка. – 2000. – Т. 240. – С. 664 – 673.
5. Андрій Портнов. Історії істориків. Обличчя й образи української історіографії ХХ століття Київ: Критика, 2011. – С. 39-98.

6. <http://history-poltava.org.ua/?p=5871>